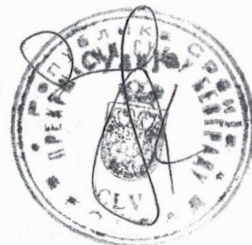

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
93 Пр.бр 113602/13
Дана, 23.08.2013. године,
Београд,

КЛАУЗУЛА ПРАВОСНАЖНОСТИ
Пресуда - решење је,
постало правоснажно дана 23.12.13.
а извршено дана 25.2.14.
15 APR 2014
(Сетум)
(Несто)

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Београду, судија Слађана Петровић, у прекршајном поступку против окривљеног РИСТИВОЈЕВИЋ ДРАГАНА из Београда, због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу члана 91 став 1, члана 93 став 1, члана 94, члана 214 и члана 217 Закона о прекршајима, донео је дана 23.08.2013. године, следећу

ПРЕСУДУ

РИСТИВОЈЕВИЋ ДРАГАН, од оца [име], рођен [датум]

Што дана 08.10.2012. године није поднео Агенцији за борбу против корупције извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, (у даљем тексту: Извештај) на дан избора, постављења или именовања у року од 30 дана од дана избора на функцију помоћника директора - директор Регионалног центра Београд 07.09.2012. године, већ је то учинио 16.01.2013. године са 97 дана закашњења,

- чиме је учинио прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције,
- па га суд на основу наведених прописа

О С У Ђ У Ј Е

На **НОВЧАНУ КАЗНУ У ИЗНОСУ ОД 50.000,00 (педесетхиљада)** динара, коју казну је дужан да плати у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, у противном иста ће се заменити казном затвора у трајању од 50 (педесет) дана.

Обавезује се окривљени да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.200,00 (хиљадудвестотине) динара, у истом року као и новчану, казну под претњом принудног извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Република Србија Агенција за борбу против корупције, поднела је захтев, број 014-46-00-20/2013-08 од 07.06.2013. године, против окривљеног **РИСТИВОЈЕВИЋ ДРАГАНА** из Београда, због тога што дана 08.10.2012. године није поднео Агенцији за борбу против корупције извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, (у даљем тексту: Извештај) на дан избора, постављења или именовања у року од 30 дана од дана избора на функцију помоћника директора - директор Регионалног центра Београд 07.09.2012. године, већ је то учинио 16.01.2013. године са 97 дана закашњења. Ценећи захтев основаним решењем је покренут вођен прекршајни поступак против окривљеног, због прекршаја ближе описаног у изреци ове пресуде.

На саслушању пред овим судом окривљени Ристивојевић Драган је изјавио да је на место директора Регионалног центра Београд први пут изабран чини му се 25.12.2007. године и редовно је подносио извештај о његовој имовини и приходима. Функцију директора Регионалног центра Београд обављао је до 07.09.2012. године, односно Влада Републике Србије га је истог дана разрешила и истог дана изабрала на исту функцију директора Регионалног центра Београд. због овога је сматра да није закаснио са пријавом односно извештајем о његовој имовини и приходима, имајући у виду да се редовно извештавање врши до 31. јануара следеће године за претходну годину, што значи до 30.01.2013. године, а он је извештај поднео 16.01.2013. године, значи у законом предвиђеном року. Није имао никакву намеру да избегне подношење извештаја о имовини, већ је сматрао да је његова обавеза да извештај поднесе до 31.01.2013. године, што је и учинио. Пореска управа је послала Агенцији за борбу против корупције обавештење да се у његовој имовини ништа није променило задњих годину дана, односно од подношења последег извештаја. Он је од Агенције за борбу против корупције добио меру упозорења и није схватио да ће бити покренут прекршајни поступак, већ је то схватио као упозорење за убудуће, обзиром да је меру упозорења добио 19.03.2013. године, у време када је извештај већ био поднет 16.01.2013. године.

У доказном поступку извршен је увид у копију обавештења Републике Србије Агенције за борбу против корупције, увид у копију извештаја о имовини и приходима од 16.01.2013. године, у допси окривљеном од 22.01.2013. године којим се обавештава о покретању поступка, у изјашњење окривљеног од 31.01.2013. године, у

Решење Агенције број 014-46-00-20/2013-08 од 19.03.2013. године, па је оценом изведених доказа навода захтева и изјаве окривљеног несумњиво је утврђено да окривљени дана 08.10.2012. године није поднео Агенцији за борбу против корупције извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, (у даљем тексту: Извештај) на дан избора, постављења или именовања у року од 30 дана од дана избора на функцију помоћника директора - директор Регионалног центра Београд 07.09.2012. године, већ је то учинио 16.01.2013. године са 97 дана закашњења. Из напред без сумње је утврђено да у радњама окривљеног стоје сва битна обележја прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, јер је окривљени поступио противно одредби члана 43 став 2 истог Закона по којој окредби функционер је дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству (у даљем тексту: Извештај), на дан избора, постављења или именовања.

Ценећи психички однос окривљеног према извршеном прекршају судија је нашао да је окривљени приликом извршења прекршаја поступао са умишљајем као обликом кривице, односно, био је свестан свога дела, и пристао на његово извршење, те како је у време извршења прекршаја био урачунљив, суд га је огласио кривим.

Приликом одмеравања висине новчане казне цењене су све околности из члана 39 Закона о прекршајима које су утицале на висину казне, нарочито тежина и последице учињеног прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, личне прилике окривљеног и његово држање после учињеног прекршаја, те је окривљеном изречена новчана казна у минималном износу, иако је за исти прекршај прописана новчана казна у распону од 50.000,00 до 150.000,00 динара, у уверењу да ће се истом постићи сврха кажњавања.

Одлука о трошковима прекршајног поступка донета је на основу одредби члана 130, члана 131 и члана 132 Закона о прекршајима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Вишем прекршајном суду у Београду у року од 8 дана од дана достављања пресуде преко овог прекршајног суда као првостепеног. Жалба се може непосредно предати или упутити поштом препоручено на адресу Београд, улица Тимочка број 14. Жалба подлеже судској такси у висини 900,00 динара.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ ПРЕКРШАЈНИ СУД
5 - Прж. бр. 25471/13
Дана 23.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Весне Дамњановић – председника већа, Зорке Добривојевић и Невенке Димитријевић – чланова већа, са судским саветником Божидаром Узелац као записничаром, одлучујући по жалби окривљеног Ристивојевић Драгана из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 93 Пр. бр. 113602/13 од 23. 08. 2013. године, којом је оглашен кривим због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу одредаба члана 91 став 2, члана 93 став 3, члана 239 и члана 243 Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/05, 116/08 и 111/09), у нејавној седници већа одржаној дана 23.12.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Уважава се жалба окривљеног Ристивојевић Драгана из Београда и ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 93 Пр. бр. 113602/13 од 23. 08. 2013. године, тако што се окривљеном због учињеног прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о агенцији за борбу против корупције, уместо новчане казне у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, на основу одредбе члана 44 Закона о прекршајима ИЗРИЧЕ ОПОМЕНА, док се у осталом делу првостепена пресуда потврђује као правилна и на закону основана.

Образложење

Ожалбеним пресудом окривљени Ристивојевић Драган из Београда оглашен је кривим због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о агенцији за борбу против корупције и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.200,00 (хиљадудвестотине) динара.

На ову пресуду благовремену жалбу је изјавио окривљени у којој наводи да првостепени суд није на правилан начин ценио и оценио значај чињенице да је он истог дана 06.09.2012. године решењем Владе Републике Србије 24 број 119 – 5706/12 и 24 број 1195707/2012 разрешен са положаја помоћника Директора Пореске управе – Директора регионалног центра Београд и истовремено постављен на исти положај, што дефакто представља континуитет у правном дејству, с обзиром да је континуирано обављао исту функцију директора регионалног центра Београда и то од дана када је ступио на дужност 25. 12. 2007. године и није дошло до битних промена у односу на податке из претходног извештаја, те да се у његовом случају не ради о умишљају, већ би се евентуално могло радити о нехату, а учињеним прекршајем нису проузроковане штетне

последнице, тако да му је суд могао изрећи опомену или применити институт ублажавања казне, јер је пре доношења пресуде испунио своју обавезу подношењем извештаја за који је био у заблуди да не треба да га поднесе, с обзиром да је наставио обављати исту дужност.

Разматрајући списе предмета, побијану пресуду и наводе изнете у жалби Виши прекршајни суд је оценио да је жалба окривљеног основана.

Виши прекршајни суд је нашао да је првостепени прекршајни суд потпуно и правилно утврдио чињенично стање тако што је у току поступка утврдио све одлучне чињенице које су битне за постојање наведеног прекршаја, па је правилно окривљеног огласио кривим за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, извршеног на начин ближе описан у чињеничном делу изреке првостепене пресуде, обзиром да је и сам окривљени у битним околностима признао извршење прекршаја за који се терети.

Међутим, ценећи ожалбену пресуду у погледу примењене санкције, изречене новчане казне окривљеном, а имајући у виду жалбене наводе окривљеног, Виши прекршајни суд налази да учињеним прекршајем нису проузроковане теже последице и да се ради о лицу које до сада према податцима из казнене евиденције никада није долазило у сукоб са законом, околности под којима је дошло до извршења прекршаја, а нарочито да је окривљени накнадно пре подношења захтева за покретање прекршајног поступка испунио своју законом прописану обавезу, овај суд је окривљеном уместо прописане новчане казне, на основу члана 44 став 2 Закона о прекршајима изрекао опомену, држећи да ће и сама опомена, с обзиром на напред истакнуте бројне олакшавајуће околности деловати на окривљеног да убудуће не чини овакве и сличне прекршаје.

Имајући у виду напред изложено, на основу члана 243 Закона о прекршајима првостепена пресуда је преиначена у погледу изречене санкције, док се у осталом делу првостепена пресуда потврђује као правилна и на закону основана, а на основу члана 242 Закона о прекршајима, јер је окривљени као лице које је оглашено кривим за прекршај за који се терети дужан сносити трошкове прекршајног поступка, који су одмерени према трајању и сложености прекршајног поступка, те имовинским приликама окривљеног, сходно одредби члана 131 Закона о прекршајима.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

Пресуђено у Вишем прекршајном суду под 5 - Прж. бр. 25471/13 дана 23.12.2013. године.

мд

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Весна Дамњановић

